

Tilfælde end det, der her er Tale om, nemlig Afledningen af Vand. Naar ærede Medlemmer ville nøje gennemgaa de paagældende Bestemmelser, ville De kunne overbevise Dem om, at De i de nævnte Paragraffer ville træffe den ene Bestemmelse efter den anden, som slet ikke, hverken direkte eller overført, kan finde Anvendelse paa, hvad der her er Spørgsmaal om, nemlig at en Kommune lægger en luftet Ledning for at føre en Vandbeholdning ind til Byens Grund. For dette Tilfælde maatte man gaa saaledes frem, at der først blev lagt en Plan for hele Ledningen, og at denne Plan blev godkendt; men saa skulde denne godfendte Plan ogsaa danne Grundlaget for Ekspropriationen helt igennem, uden Hensyn til om der var en eller flere eller en hel Række Godsejere, som Vandledningen berørte, og med Hensyn Vedligeholdelsen gælder det da ogsaa at ordne Forholdet saaledes, at det altid bliver Kommunen, der kommer til at vedligeholde Ledningen, og at den fastsætter Regler, hvorefter Godsejerne kunne faa en nem og respektabel Afgang til Erstatning for de Ulemper, som Vedligeholdelsen kan medføre. Men i saa Henseende ere som sagt Bestemmelserne i Vandafledningsloven ikke fyldestgørende. Jeg tror, at man maa skrive dem helt om og give andre Bestemmelser. Det skal jeg meget gerne optage til Overvejelse, og jeg maa da samtidig komme ind paa Spørgsmaalet om at give andre Regler for Kjøbenhavn, end vi nu have, idet der ikke er Grund til at stille Kjøbenhavn anderledes end det øvrige Land. Jeg skal som sagt meget gerne optage dette til Overvejelse, og jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke vil tage sit Forslag under Nr. 5 tilbage og nøjes med, at Udvalget har bragt Tanken frem.

Formanden (Sofus Høgsbro): Indenrigsministeren har taget Vædringsforslagene under Nr. 2 og 3 tilbage. Jeg skal spørge om nogen optager dem. (Ophold). Da det ikke er Tilfælde, ere de bortfaldne.

Ordføreren (Leth-Ospensen): Jeg skal allertørst takke den højtærede Minister for den velvillige Maade, hvorpaa han i det hele har taget imod det ikke saa lidt ændrede Forslag. Naar den højtærede Minister udtalte til Nr. 4, at det liden af nogle Fejl, men at han for øvrigt kan tiltræde det, er jeg overbevist om, at Udvalget meget gerne vil tage Hensyn dertil, hvis den højtærede Minister vil paapege saadanne Fejl inden 3dje Behandling, da hvis det ikke er noget, der virker særlig indgribende, vil man sikkert

gerne modtage de Fejl, man i saa Henseende kunde modtage af den højtærede Minister. Med Hensyn til Nr. 5 om Tilladelsen til at føre en luftet Ledning over anden Mand's Grund kan jeg naturligvis ikke sige noget bestemt paa Udvalgets Vegne, men jeg har Grund til at tro, at efter den højtærede Ministers Udtalelser vil Udvalget i hvert Fald tage under Overvejelse inden 3dje Behandling, om man kan lade denne Vædring falde. Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han vilde tage hele dette Spørgsmaal under Overvejelse og fremkomme med det paa en mere rationel Maade. Det kan nok være, at denne Hensigt til Vandafledningsloven ikke er fuldt ud korrekt, og jeg tror nok, at en Del af Bestemmelserne der ikke kunne finde Anvendelse her, men jeg antager dog, at man kan bruge Formen, som den her er brugt. Men naturligvis, hvis man kan finde nogen bedre, forudsætter jeg, at Udvalget med Glæde vil enten forandre sin Vædring eller muligvis tage den tilbage. Dermed skal jeg gentagende tillade mig at anbefale Udvalgets Vædringsforslag, idet jeg i hvert Fald paa det foreliggende Stadium ikke kan gaa videre. Jeg ved heller ikke, om der i og for sig var nogen Opfordring fra den højtærede Minister til at tage Nr. 5 tilbage.

N. Andersen: Jeg kan være fuldkommen enig med den ærede Ordfører i det fortjenstlige i, at den højtærede Minister har skillet sig velvilligt til Forslaget til Trods for de Forandringer, som ere foretagne. Men det forekommer mig, at den højtærede Minister ser noget fejl paa Vædringsforslag Nr. 5. Thi hvad foreslaar man der? Det er slet ikke nogen Ekspropriationsret, der her er Tale om, det er ikke andet end det, som Loven af 28de Maj 1880 allerede giver ikke alene Kommunerne, men hver enkelt Godsejer i Landet: en Ret til at føre luftede Vandledninger over anden Mand's Grund. Selv om anden Mand er en hel Række Godsejere, har man Ret dertil, selvfølgelig mod Erstatning og mod at iagttage en vis nærmere bestemt Fremgangsmaade. Jeg kommer ikke, der er nogen Vædensforskel mellem det, der allerede er fuldstændig lovligt i Hensind til Loven om Vand's Afledning og Afbenyttelse, og dette her. Det er en saa ubetydelig Forskel, at den egentlig kun er rent formel, idet det, som nu er lovligt, drejer sig om at lede det Vand bort, som man gerne vil af med, medens Vædringsforslag Nr. 5 tilsigter at etablere den samme Ret til under ganske lige Vilkaar at lede Vand hen til et Vært,